

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

בבא קמא-כיצד הרגל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מזמרא	מאן דאמר											
דקמרזי רמוזי.										!	◇	כד:
כשבאו רצופים.	רב אשי:									!	◇	כד:
במכירין בעל השור ואין מכירין את השור.	רבינא:									!	◇	כד:
אלא היכי מייעדי ליה?										?		כד:
דאמר: תורא נגחנא אית לך בבקרך, אבעי לך לנטורי לכוליה בקרא.										!	◇	כד:
המשסה כלבו של חבריו בחבירו, מהו? משסה ודאי פטור, בעל כלב מאי? מי אמרינן מצי א"ל: אנא מאי עבידנא ליה, או דלמא אמרינן ליה: כיון דידעת בכלבך דמשסי ליה ומשתיסי, לא אבעי לך לאשהווייה?	אבעיא להו:									^	◇	כד:
ותם - שיהו התינוקות ממששין בו ואינו נוגח	רבי זירא, ת"ש:									?	◇	כד:
הא נוגח - חייב.										?		כד:
מי קתני נגח חייב? דלמא הא נגח לא הוי תם, ובההיא נגיחה לא מחייב.	אביי:									!	◇	כד:
שיסה בו את הכלב שיסה בו נחש - פטור	ת"ש:									?	◇	כד:
מאי לאו פטור משסה, וחייב בעל כלב.										?		כד:
לא, אימא: פטור אף משסה.										!	◇	כד:
אם תמצי לומר: המשסה כלבו של חבריו בחבירו - חייב, שיסהו הוא בעצמו - פטור, מאי טעמא? כל המשנה ובא אחר ושינה בו - פטור.	רבא:									■	◇	כד:
איתמר משמיה דריש לקיש כוותיק	רב פפא לרבא:									■	◇	כד:
שתי פרות ברשות הרבים, אחת רבוצה ואחת מהלכת, ובעטה מהלכת ברבוצה - פטורה, רבוצה במהלכת - חייבת	דאמר ריש לקיש:									■	◇	כד:
אנא בההיא חיובי מחייבנא, דאמרינן ליה: כי אית לך רשותא לסגויי עלי, לבעוטי בי לית לך רשותא.	א"ל: [רבא]									■	◇	כד:
שור המזיק ברשות הניזק כיצד? נגח, נגף, נשך, רבץ, בעט, ברשות הרבים - משלם חצי נזק										■		כד:
ברשות הניזק - רבי טרפון אומר: נזק שלם	[רבי טרפון]									◆	■	כד:
חצי נזק.	חכמים:									◆	■	כד:
ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברשות הרבים שהוא פטור, החמיר עליהן ברשות הניזק לשלם נזק שלם, מקום שהחמיר על הקרן ברה"ר לשלם חצי נזק, אינו דין שנחמיר עליו ברשות הניזק לשלם נזק שלם	אמר להם רבי טרפון:									?	■	כד:
דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה ברה"ר - חצי נזק, אף ברשות הניזק - חצי נזק.	אמרו לו:									!	■	כד:
אף אני לא אדון קרן מקרן, אני אדון קרן מרגל, ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברה"ר - החמיר בקרן, מקום שהחמיר על השן ועל הרגל ברשות הניזק - אינו דין שנחמיר בקרן	אמר להם: [רבי טרפון]									?	■	כד:
דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה ברה"ר - חצי נזק, אף ברשות הניזק - חצי נזק.	אמרו לו:									!	■	כה:
ור"ט לית ליה דיו? והא דיו דאורייתא הוא										?		כה:
מדיו ק"ו כיצד? (במדבר י"ב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים, ק"ו לשכינה ארבעה עשר יום, אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון	דתניא:									?	◇	כה:
כי לית ליה דיו - היכא דמפריך ק"ו, היכא דלא מפריך ק"ו - אית ליה דיו, התם שבעה דשכינה לא כתיבי, אתא ק"ו אייתי ארבסר, אתא דיו אפיק שבעה ואוקי שבעה, אבל הכא חצי נזק כתיב, ואתא ק"ו ואייתי חצי נזק אחרינא ונעשה נזק שלם, אי דרשת דיו אפריך ליה ק"ו.										!	◇	כה:
ורבנן?										?		כה:
שבעה דשכינה כתיבי: תסגר שבעת ימים.	[רבנן]									!	◇	כה:
ור"ט?										?		כה:
ההוא תסגר דדרשינן דיו הוא.	[רבי טרפון]									!	◇	כה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-כיצד הרגל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הניחא למ"ד דון מינה ואוקי באתרא, אלא למ"ד דון מינה ומינה מאי איכא למימר?												כה: ◊
אמר קרא: (במדבר לא) וכבסתם בגדיכם ביום השביעי, כל טמאות שאתם מטמאין במת לא יהו פחותין משבעה.	רבא:											כה: ◊
ותהא שן ורגל חייב ברשות הרבים מקל וחומר: ומה קרן שברשות הניזק אינו משלם אלא חצי נזק - ברשות הרבים חייבת, שן ורגל שברשות הניזק משלם נזק שלם - אינו דין שברה"ר חייב												כה: ◊
אמר קרא: (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר, ולא ברה"ר.												כה: ◊
מידי כוליה קאמרינן? פלגא קאמרינן												כה: ◊
אמר קרא: (שמות כ"א) וחצו את כספו, כספו של זה ולא כספו של אחר.												כו: ◊
ולא תהא שן ורגל חייבת ברשות הניזק אלא חצי נזק מק"ו מקרן: ומה קרן שברה"ר חייבת - ברשות הניזק אינה משלמת אלא חצי נזק, שן ורגל שברשות הרבים פטורה - אינו דין שברשות הניזק משלם חצי נזק												כו: ◊
אמר קרא: ישלם, תשלומין מעליא.												כו: ◊
ולא תהא קרן ברה"ר חייב מק"ו: ומה שן ורגל שברשות הניזק נזק שלם - ברה"ר פטורה, קרן שברשות הניזק חצי נזק - אינו דין שברה"ר פטורה												כו: ◊
אמר קרא: יחצון, אין חצי נזק חלוק לא ברה"ר ולא ברה"י.	רבי יוחנן:											כו: ◊
ויהא אדם חייב בכופר מק"ו: ומה שור שאינו חייב בארבעה דברים - חייב בכופר, אדם שחייב בארבעה דברים - אינו דין שיהא חייב בכופר												כו: ◊
אמר קרא: (שמות כ"א) ככל אשר יושת עליו, עליו - ולא על אדם.												כו: ◊
ויהא שור חייב בארבעה דברים מק"ו: ומה אדם שאינו חייב בכופר - חייב בארבעה דברים, שור שחייב בכופר - אינו דין שיהא חייב בארבעה דברים												כו: ◊
אמר קרא: (ויקרא כ"ד) איש בעמיתו, ולא שור בעמיתו.												כו: ◊
רגל שדרסה על גבי תינוק בחצר הניזק, מהו שתשלם כופר? מי אמרינן מידי דהוה אקרן, קרן כיון דעבד תרי ותלתא זמני אורחיה הוא ומשלם כופר, ה"נ לא שנא, או דלמא קרן כוונתו להזיק, האי אין כוונתו להזיק?	איבעיא להו:											כו: ◊
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו לבעל הבית ומת - השור בסקילה, ובעליו - בין תם בין מועד משלם כופר שלם, דברי ר' טרפון	ת"ש: [רבי טרפון]											כו: ◊
כופר שלם בתם, לרבי טרפון, מנא - ליה? לאו משום דסבר ליה כרבי יוסי הגלילי												כו: ◊
תם - משלם חצי כופר ברה"ר	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											כו: ◊
ומייתי לה מק"ו מרגל, אלמא איכא כופר ברגל.												כו: ◊
תנא, מניזקין דרגל מייתי לה.	רב שימי מנהרדעא:											כו: ◊
ולפרוך: מה לניזקין דרגל שכן ישנן באש												כו: ◊
מטמון.												כו: ◊
מה לטמון שכן ישנו בבוקר												כו: ◊
מכלים.												כו: ◊
מה לכלים שישנן באש												כו: ◊
מכלים טמונים.												כו: ◊
מה לכלים טמונים שישנן באדם												כו: ◊
אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה, אלמא איכא כופר ברגל, ש"מ.												כו: ◊
ה"נ מסתברא דאיכא כופר ברגל, דאי ס"ד ליכא כופר ברגל, ותנא מניזקין דרגל מייתי לה, לפרוך: מה לניזקין דרגל שכן ישנן ברגל אלא לאו ש"מ מכופר דרגל מייתי לה, אלמא איכא כופר ברגל, שמע מינה.	רב אחא מדפתי לרבינא:											כו: ◊
אדם מועד לעולם, בין שוגג בין מזיד, בין ער בין ישן.												כו: ◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>											
בבא קמא-המניח	מימרא	מאן דאמר											
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המניח את הכד ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור, ואם הווק בה - בעל החבית חייב בנוקו.													כד.
פתח בכד וסיים בחבית													כד.
זה בא בחביתו וזה בא בקורתו, נשברה כדו של זה בקורתו של זה - פטור	ותנן נמי:												כד.
פתח בחבית וסיים בכך													כד.
זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש, נסדקה חבית של דבש ושפך זה יינו והציל את הדבש לתוכו - אין לו אלא שכרו	ותנן נמי:												כד.
פתח בכד וסיים בחבית													כד.
היינו כד היינו חבית	רב פפא:												כד.
למאי נפקא מינה?													כד.
למקה וממכר.													כד.
היכי דמי?													כד.
אילימא באתרא דכדא לא קרו חבית, וחבית לא קרו כדא													כד.
הא לא קרו לה													כד.
לא צריכא, דרובא קרו לה לכדא וכדא ולחביתא חביתא, ואיכא נמי דקרו לחביתא כדא ולכדא חביתא, מהו דתימא זיל בתר רובא, קמ"ל, דאין הולכין בממון אחר הרוב.													כד.
ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור.													כד.
אמאי פטור? איבעי ליה לעיוני ומיזל													כד.
במלא רה"ר כולה חביות	דבי רב משמיה דרב:												כד.
באפילה שנו	שמואל:												כד.
בקרן זוית.													כד.
לא דיקא מתניתין אלא או כשמואל או כרבי יוחנן, דאי כרב, מאי אריא נתקל? אפילו שבר נמן	רב פפא:												כד.
הוא הדין דאפי' שבר, והאי דקתני נתקל? אידי דבעי למתני סיפא: ואם הווק בה - בעל חבית חייב בנוקו, דדוקא נתקל, אבל שבר לא, מאי טעמא? הוא דאזיק אנפשיה, קתני רישא נתקל.	רב זביד משמיה דרבא:												כד.
לפי שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים.													כד.
הוה עובדא בנהרדעא וחייב שמואל, בפומבדיתא - וחייב רבא.													כד.
בשלמא שמואל כשמעתי, אלא רבא, לימא כשמואל ס"ל													כד.
קרנא דעצרא הוי, דכיון דברשות קעבדי איבעי ליה לעיוני ומיזל.	רב פפא:												כד.
הרי אמרו: לרכובה - שלש, ולבעיטה - חמש, ולסנוקרת - שלש עשרה, לפנדא דמרא ולקופינא דמרא מאי?	שלח ליה רב חסדא לר"נ:												כד.
חסדא, חסדא, קנסא קא מגבית בבבל? אימא לי גופא דעובדא היכי הוה?	שלח ליה: [ר"נ]												כד.
דההוא גרנותא דבי תרי דכל יומא הוה דלי חד מנייהו, אתא חד קא דלי ביומא דלא דיליה, א"ל: יומא דידי הוה לא אשגח ביה, שקל פנדא דמרא מחייה.	שלח ליה: [רב חסדא]												כד.
מאה פנדי בפנדא למחיה, אפילו למ"ד לא עביד איניש דינא לנפשיה, במקום פסידא עביד איניש דינא לנפשיה.	א"ל: [ר"נ]												כד.
לא עביד איניש דינא לנפשיה	דאתמר, רב יהודה:												כד.
עביד איניש דינא לנפשיה	רב נחמן:												כד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-המניח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי שהיתה דרך הרבים עוברת בתוך שדהו, נטלה ונתן להם מן הצד - מה שנתן נתן, ושלו לא הגיעו	ת"ש:	◇	?									
ואי אמרת עביד איניש דינא לנפשיה, לנקוט פזרא וליתיב		?										
גזירה שמא יתן להם דרך עקלתון.	רב זביד משמיה דרבא:	◇	!									
בנותן להם דרך עקלתון.	רב מרשיא:	◇	!									
כל מן הצד דרך עקלתון הוא, קרובה לזה ורחוקה לזה.	רב אשי:	◇	!									
אי הכי, אמאי שלו לא הגיעו? לימא להו: שקולו דידכו והבו לי דידי		◇	?									
משום דרב יהודה			!									
מיצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	דאמר רב יהודה:	◇	!	■								
בעל הבית שהניח פאה מצד אחד, ובאו עניים ונטלו מצד אחר - זה וזה פאה	ת"ש:	◇	?	■								
וא"א עביד איניש דינא לנפשיה, אמאי זה וזה פאה? לנקוט פזרא וליתיב			?									
מאי זה וזה פאה? לפוטרי מן המעשר	רבא:	◇	!									
המפקיר את כרמו, והשכים בבקר ובצרו - חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפאה, ופטור מן המעשר.	כדתניא:		!	■								
נשברה כדו ברה"ר, והחלק אחד במים או שלקה בחרסית - חייב	[ר"מ]									■	◇	
במתכוין - חייב, באינו מתכוין - פטור.	רבי יהודה:									■	◇	
לא שנו אלא שטינפו כליו במים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	רב יהודה אמר רב:									■	◇	
כי אמריתיה קמיה דשמואל	[רב]									■		
מכדי אבנו וסכיננו ומשאו מבורו למדנו, וכולן אני קורא בהן: שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים והני מילי לענין קטלא, אבל לענין נוקין - אדם חייב, וכלים פטורין.	אמר לי: [שמואל]									■	◇	
ורב?										?		
הני מילי היכא דאפקרינהו, אבל היכא דלא אפקרינהו - ממונו הוא.	[רב]									!	◇	
(שמות כ"א) ונפל שמה שור או חמור, שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים, מכאן אמרו: נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו, חמור וכליו ונתקרעו - חייב על הבהמה ופטור על הכלים, הא למה זה דומה? לאבנו וסכיננו ומשאו שהניחן ברה"ר והזיקו	מתיב רב אושעיא:									?	◇	
אדרבה, מה דומה לזה מבעי ליה										?		
אלא מאי דומה לזה? אבנו וסכיננו ומשאו שהניחן ברה"ר והזיקו, לפיכך אם הטיח צלוחיתו באבן - חייב										?		
רישא - קשיא לרב, וסיפא קשיא לשמואל										?	◇	
ולטעמיך, תיקשי לך היא גופא: רישא פטור, וסיפא חייב										?	◇	
אלא, רב מתרץ לטעמיה, ושמואל מתרץ לטעמיה.										!		
במה דברים אמורים - כשהפקירן, אבל לא הפקירן - חייב, לפיכך הטיח צלוחיתו באבן - חייב	רב מתרץ לטעמיה:									!	◇	
השתא דאמרת אבנו וסכיננו ומשאו כבורו דמי, לר' יהודה דמחייב על נזקי כלים בבור, לפיכך הטיח צלוחיתו באבן - חייב.	ושמואל מתרץ לטעמיה:									!	◇	
לא שנו אלא שנתקל באבן ונשוף באבן, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור	ר' אלעזר:										◇	■
כמאן?												^
דלא כר' נתן.												!

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-המניח	מימרא	מאן דאמר													
לא תימא בנתקל באבן ונשוף באבן הוא דמחייב, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור, אלא אפילו נתקל בקרקע ונשוף באבן - חייב	איכא דאמר, א"ר אלעזר:														כה:
כמאן?															כה:
כר' נתן.															כה:
במתכוין - חייב וכו'.	רבי יהודה:														כה:
ה"ד מתכוין?															כה:
במתכוין להורידה למטה מכתפיו.	רבה:														כה:
מכלל דמחייב ר"מ אפילו נפשה	א"ל אביי:														כה:
אין, מחייב היה ר"מ אפי' אזנה בידו.	א"ל: [רבה]														כה:
אמאי? אנוס הוא, ואונס רחמנא פטריה, דכתיב: (דברים כ"ב) ולנערה לא תעשה דבר															כה:
וכי תימא, ה"מ לענין סטלא, אבל לענין נזקין - חייב															כה:
נשברה כדו ולא סלקו, נפל גמלו ולא העמידו - ר"מ מחייב בהזיקן	והתניא: [ר"מ]														כה:
פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	חכמים:														כט:
באבנו סכינא ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה והזיקו - שהוא חייב	ומודים חכמים לר"מ:														כט:
במעלה קנקנין על הגג ע"מ לנגבן ונפלו ברוח שאינה מצויה והזיקו - שהוא פטור	ומודה ר"מ לרבנן:														כט:
בתרתי פליגי, פליגי בשעת נפילה, ופליגי לאחר נפילה	אלא אמר אביי:														כט:
פליגי בשעת נפילה בנתקל פושע:															כט:
נתקל פושע הוא	מר סבר: [ר"מ]														כט:
נתקל לאו פושע הוא	ומ"ס: [ר"י]														כט:
פליגי לאחר נפילה במפקיר נזקין:															כט:
מפקיר נזקין - חייב	מר סבר: [ר"מ]														כט:
פטור.	ומ"ס: [ר"י]														כט:
וממאי?															כט:
מדקתני תרתי, הוחלק אחד במים או שלקה בהרסית, היינו הך אלא לאו ה"ק: הוחלק אחד במים בשעת נפילה, או שלקה בהרסית לאחר נפילה.															כט:
ומדמתניתין בתרתי, ברייתא נמי בתרתי															כט:
בשלמא כדו, משכחת לה או בשעת נפילה או לאחר נפילה, אלא גמלו, בשלמא לאחר נפילה משכחת לה במפקיר נבלתו, אלא בשעת נפילה היכי משכחת לה?															כט:
כגון דעברה במיא דרך שרעתא דנהרא.	רב אחא:														כט:
ה"ד?															כט:
אי דאיכא דרכא אחרינא															כט:
פושע הוא															כט:
ואי דליכא דרכא אחרינא															כט:

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא קמא-המניח	מזמרא	מאן דאמר			
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
אנוס הוא			ז		כט.
אלא משכחת לה, דאתקיל ואתקילה ביה גמלא.			!	◇	כט.
מפקיר נזקיו מאי מתכוין איכא?			ז	◇	כט.
במתכוין לזכות בהרסיה.	רב יוסף:		!	◇	כט.
במתכוין לזכות בהרסיה.	וכן אמר רב אשי:		!		כט.
בשעת נפילה מחלוקת.	רבי אלעזר:			■ ◇	כט.
אבל לאחר נפילה מאי?			^		כט.
דברי הכל פטור			!		כט.
והא איכא ר"מ דמחייב			ז		כט.
אלא מאי? דברי הכל חייב			!		כט.
והא איכא רבנן דפטרי?			ז		כט.
אלא מאי בשעת נפילה? אף בשעת נפילה, וקמשמע לן כדאביי.			!	◇	כט.
לאחר נפילה מחלוקת	רבי יוחנן:			■ ◇	כט:
אבל בשעת נפילה מאי?			^	◇	כט:
דברי הכל פטור			!	◇	כט:
לא תימא מתניתין ר"מ היא, דאמר נתקל פושע הוא	והא מדקאמר רבי יוחנן לקמן:		■ ז	◇	כט:
מכלל דרבי מאיר מחייב			ז		כט:
אלא מאי? דברי הכל חייב			!		כט:
לא תימא מדקאמר ר' יוחנן לקמן:			■ ז	◇	כט:
מכלל דפטרי רבנן			ז	◇	כט:
אלא הא קמ"ל, דמפקיר נזקיו דהכא הוא דפטרי רבנן, דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.				■ ◇	כט:
מפקיר נזקיו - חייב	איתמר: [רבי יוחנן ור"א - חזד אמר]			■ ◇	כט:
וחד אמר: פטור.	וחד אמר: [רבי יוחנן ור"א]			■ ◇	כט:
לימא, מאן דמחייב - כר"מ, ומאן דפטרי - כרבנן			ז		כט:
אליבא דר"מ כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבנן			!		כט:
כרבנן	מאן דפטרי:		◆ ■ !	◇	כט:
אמר לך: אנה דאמרי אפ"ל לרבנן, עד כאן לא פטרי רבנן - אלא במפקיר נזקיו דהכא, משום דאנוס הוא, אבל מפקיר נזקיו דעלמא - מחייבי.	ומאן דמחייב:		◆ ■ !	◇	כט:
תסתיים דר"א הוא דאמר חייב				■ ◇	כט:
שני דברים אינן ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאילו הן ברשותו, ואלו הן: בור ברשות הרבים, וחמץ משש שעות ולמעלה, תסתיים.	דאמר רבי אלעזר משום רבי ישמעאל:			■ ■ ◇	כט:
ומי אמר רבי אלעזר הכי? והא אמר רבי אלעזר איפכא			ז		כט:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>												
בבא קמא-המניח	מזמרא	מאן דאמר												
				א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההופך את הגלל ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	דתנן:		◊	◊										כט:
לא שנו אלא שנתכוין לזכות בהן, אבל לא נתכוין לזכות בהן - פטור	ואמר ר"א:		◊	◊										כט:
אלמא מפקיר נזקיו - פטור			◊											כט:
שהחזירה למקומה.	רב אדא בר אהבה:		◊	!										כט:
משל דרב אדא בר אהבה למה הדבר דומה? למוצא בור מגולה וכסהו וחזר וגילהו.	רבינא:		◊	■										כט:
מי דמי? התם לא אסתלק להו מעשה ראשון, הכא אסתלק להו מעשה ראשון הא לא דמי אלא למוצא בור מגולה וטממה וחזר וחפרה, דאסתלקו להו מעשה ראשון וקיימא לה ברשותן	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:		◊	◊										כט:
כשהפכה בפחות משלשה.	אלא אמר רב אשי:		◊	!										כט:
ומאי דוחקיה דר"א לאוקמיה כגון שהפכה בפחות מג', וטעמא דכי נתכוין לזכות בה, הא אין מתכוין לזכות בה - לא, לוקמה למעלה מג', ואע"ג דלא נתכוין לזכות בה - חייב			◊	◊										כט:
מתני' קשיתיה, מאי אריא הפך? לתני הגביה אלא ש"מ, כל הפך - למטה משלשה הוא.	רבא:		◊	!										כט:
ומדרכי אלעזר אמר חייב, ר' יוחנן אמר פטור.			◊	■										כט:
ומי א"ר יוחנן הכי?			◊	◊										כט:
המצניע את הקוף ואת הזוכית, והגודר גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרשות הרבים, והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	והתנן:		◊	■	◊									כט:
לא שנו אלא במפריח, אבל במצמצם - פטור	ואמר רבי יוחנן:		◊	■	◊									כט:
מצמצם מאי טעמא פטור? לאו משום דהויא ליה בור ברשותו, מכלל דחיובא דבור ברשות הרבים הוא, אלמא מפקיר נזקיו - חייב			◊	◊										כט:
לא, לעולם אימא לך: מפקיר נזקיו - פטור, ומצמצם מ"ט פטור? משום דאתמר עלה			◊	!										כט:
לפי שאין דרכן של בני אדם להתחכך בכתלים.	רב אחא בריה דרב איקא:		◊	■	!									כט:
ומי אמר ר' יוחנן הכי?			◊	◊										כט:
הלכה כסתם משנה	והא א"ר יוחנן:		◊	■	◊									כט:
החופר בור ברה"ר, ונפל לתוכו שור או חמור ומת - חייב	ותנן:		◊	■	◊									כט:
אלא, לעולם רבי יוחנן אמר חייב.			◊	■										כט:
ומדרכי יוחנן אמר חייב, ר"א אמר פטור			◊	■										כט:
והאמר ר"א משום רבי ישמעאל כו'			◊	◊										כט:
לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה.			◊	!										ל.
השופך מים ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנזקו.			◊	■										מ.
המצניע את הקוף ואת הזוכית, והגודר את גדרו בקוצים, וגדר שנפל לרה"ר, והוזק בהן אחרים - חייב בנזקו.			◊	■										ל.
לא שנו אלא דנטנפו כליו במים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	אמר רב:		◊	■										ג.
לא יהא אלא כרפשן	רב הונא לרב:		◊	◊										ל.
מי סברת דלא תמו מיא? בדתמו מיא.			◊	!										ל.
ותרתי למה לי?			◊	◊										ל.
חדא בימות החמה, וחדא בימות הגשמים			◊	!										ל.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-		statement-מיימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה						Talmud Navigator				
מיקרא-key:	בבא קמא-המניח	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מיקרא-key:	בבא קמא-המניח	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										
	מיקרא-key:	מאי דאמר										

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-</p>
--	---

Talmud Navigator

בבא קמא-המניח	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הקודם בהן זכה.												
בין בגופן בין בשבחן	רב:											
בשבחן אבל לא בגופן.	זעירי:											
במאי קמיפלגי?												
קנסו גופן משום שבחן	רב סבר:											
לא קנסו גופן משום שבחן.	זעירי סבר:											
ההופך את הגלל ברה"ר והוזק בהן אחר - חייב בנזקו	תנן:											
ואילו כל הקודם זכה לא קתני												
תנא לרישא וה"ה לסיפא.												
אסורין משום גזל	והא תני עלה:											
כי קתני אסורין משום גזל - אכולה מנתני' קאי לאותו שקדם וזכה.												
והא לא קתני הכי												
המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן זכה, ומותר משום גזל, וההופך את הגלל לרה"ר והוזק בהן אחר - חייב, ואסור משום גזל	דתנן:											
גלל קרמית? דבר שיש בו שבח קנסו גופו משום שבחן, דבר שאין בו שבח לא קנסו.	רב נחמן בר יצחק:											
לדברי האומר קנסו גופן משום שבחן, לאלתר קנסינן או לכי מייתי שבחא קנסינן?	איבעיא להו:											
מדקאירינן גלל.	ת"ש:											
ותסברא? כי איירינן גלל - מיקמי דלשני רב נחמן, לבתר דשני רב נחמן מי איכא למירמא גלל כלל.												
לימא כתנאי:												
שטר שכתוב בו רבית - קונסין אותו ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי ר"מ	[ר"מ]											
גובה את הקרן אבל לא את הרבית	חכמים											
לימא, רב דאמר כרבי מאיר, וזעירי דאמר כרבנן												
אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא קרן דבהתירא, אבל הכא קרן גופא קמזיק	אמר לך רב:											
אנא דאמרי אפי' לר"מ, עד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא דמשעת כתיבה דעבד ליה שומא, אבל הכא מי יימר דמזיק.	וזעירי אמר לך:											
לימא כהני תנאי:												
המוציא תבנו וקשו לרה"ר לזבלים והוזק בהן אחר - חייב בנזקו, וכל הקודם בהן זכה, ואסורין משום גזל	[ת"ק]											
כל המקלקלין ברה"ר והזיקו - חייבין לשלם, וכל הקודם בהן זכה, ומותרין משום גזל	ר"ש בן גמליאל:											
הא גופא קשיא, אמרת כל הקודם בהן זכה, והדר קאמר אסורין משום גזל												
אלא לאו הכי קאמר:												
וכל הקודם בהן זכה בשבחן, ואסורין משום גזל אגופן	[ת"ק]											
אפי' גופן נמי כל הקודם בהן זכה	ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר:											

מקרא- key :	מזעשה-story O < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment ◇ בקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review ◆ חולקים-disputants	מימרא-statement ■ ! תירוץ-answer ^ שאלה-question ⊥ קושיא-challenge ⊥
--------------------	---	--

מקרא- key :	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O	מזעשה-story O
בבא קמא-המניח									
מימרא	מאן דאמר								
	לזעירי ודאי תנאי היא, לרב מי לימא תנאי היא?			⊥					ל:
	דכולי עלמא - קנסו גופן משום שבחן, והכא בהלכה ואין מורין כן קא מיפלגי	אמר לך רב:		⊥	!				ל:
	הלכה ואין מורין כן	דאתמר, רב הונא אמר רב:		⊥	!	■	◆		ל:
	הלכה ומורין כן.	רב אדא בר אהבה:		⊥	!	■	◆		ל:
	איני?			⊥					ל:
	והא רב הונא אפקר חושלי	[רב הונא]		⊥	⊥				ל:
	רב אדא בר אהבה אפקר סליקוסתא	[רב אדא בר אהבה]		⊥	⊥				ל:
	בשלמא רב אדא בר אהבה כשמעתיא אלא רב הונא לימא הדר ביה			⊥					ל:
	הנהו מותרין הוו			⊥	!				לא.

